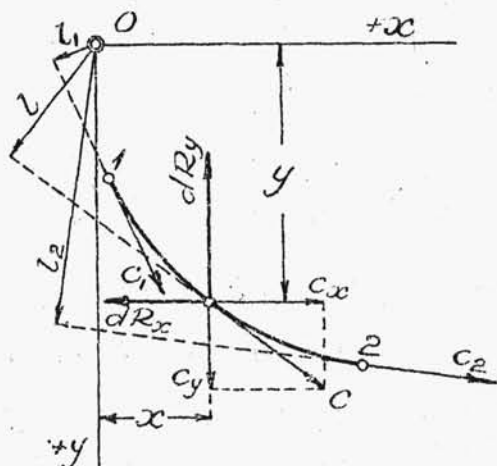

B. Siła reakcji przewodów, znajdujących się w ruchu.

Gdyby przewód rozpatrywany wyżej był w ruchu prostoliniowym i jednostajnym, to nic w nim by się nie zmieniło. Nie byłoby żadnych dodatkowych przyspieszeń a więc i dodatkowych sił. Składowe więc siły reakcji przewodu, do którego woda wchodzi z szybkością w_1 , a wychodzi z szybkością w_2 byłyby:

$$R_x = \frac{\gamma Q}{g} (w_{2x} - w_{1x}) ; \quad R_y = \frac{\gamma Q}{g} (w_{2y} - w_{1y})$$

Rozpatrując przewód wirujący wyliczymy moment skrecający, a nie siły działające, gdyż moment pomnożony przez szybkość kątową da nam moc. Będziemy więc mówili o momencie reakcji strugi wody w przewodach zakrzywionych. Przypuśćmy, że oś momentu jest w punk-

Rys. 10.

cie O /rys. 10/, - pozostałe oznaczenia jak poprzednio. Częstka cieczy w dowolnym punkcie przewodu, posiadająca prędkość C (C_x i C_y), da nam pewien moment reakcji. Biorąc momenty składowych względem

punktu O otrzymamy

$$dM_R = y dR_x - x dR_y$$

Wprowadźmy wyrażenie na siłę jako masę przez przyspieszenie :

$$dM_R = \frac{\gamma Q}{g} (y dc_x - x dc_y);$$

nie zmienimy wartości równania jeśli dodamy i odejmiemy $\frac{dx dy}{dt}$ wówczas

$$dM_R = \frac{\gamma Q}{g} \left[y dc_x - x dc_y + dx \frac{dy}{dt} - dy \frac{dx}{dt} \right];$$

ale $\frac{dx}{dt} = c_x$; $\frac{dy}{dt} = c_y$; a więc

$$dM_R = \frac{\gamma Q}{g} (y dc_x + c_x dy - x dc_y - c_y dx) =$$

$$= \frac{\gamma Q}{g} d(y c_x - x c_y);$$

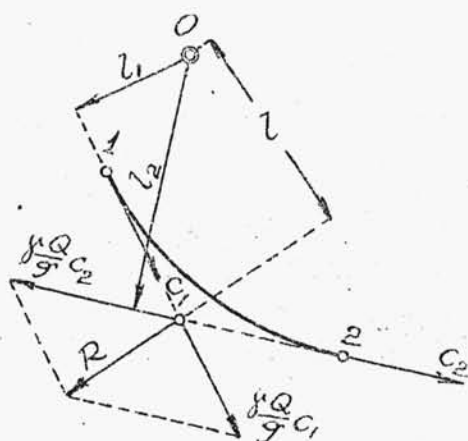
zastępując $y c_x - x c_y$ przez cl

otrzymamy $dM_R = \frac{\gamma Q}{g} d(cl)$, a więc

$$M_R = \frac{\gamma Q}{g} (c_2 l_2 - c_1 l_1).$$

Powyższy wzór nasuwa nam prosty sposób znalezienia graficznie siły reakcji co do kierunku i wielkości. Mianowicie mając przewód /rys. 11/ prowadzimy styczne do przewodu w punktach końcowych i od punktu przecięcia ich odkładamy odcinki odpowiadające co do wielkości $\frac{\gamma Q}{g} c$ i z równoległoboku

otrzymujemy ich wypadkową R , która jest rzutem

Rys. 11.

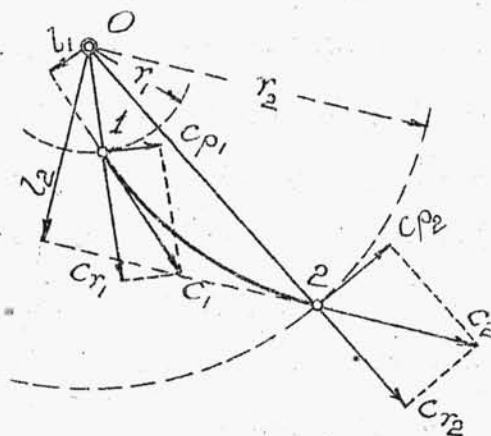
niu rur.

reakcji, gdyż moment tej wypadkowej równa się momentowi obu składowych.

Metoda powyższa ma ważne znaczenie przy określaniu kierunku reakcji wody w przewodach na przykład przy zamocowa-

Dostosować powyższe wyniki do łatwiejszego obliczenia turbin możemy w następujący sposób.

Turbina posiada 2 pierścienie pomiędzy którymi są

Rys. 12

umieszczone łopatki /rys. 12/. Rozłożmy szybkości w p. 1 na 2 składowe, promieniową C_{r1} i obwodową C_{p1} ; tak samo szybkości w p. 2 na C_{r2} i C_{p2} . Moment składowej promieniowej szybkości względem

osi obrotu jest równy zeru, a więc całkowity moment szybkości względem O będzie równy momentowi składowej obwodowej czyli

$$c_1 l_1 = c_{p_1} r_1, \quad \text{oraz}$$

$$c_2 l_2 = c_{p_2} r_2;$$

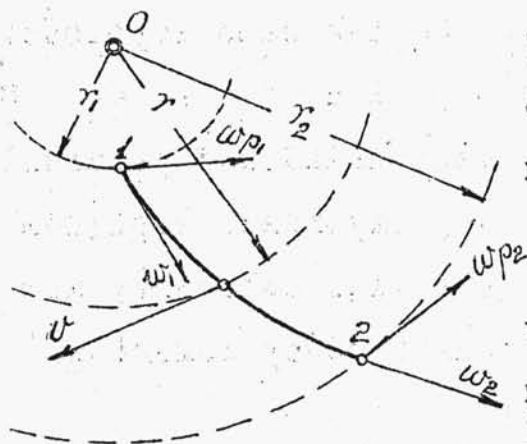
podstawiając to do równania na moment reakcji otrzymamy

$$M_R = \frac{\gamma Q}{g} (c_{p_2} r_2 - c_{p_1} r_1),$$

przyczem jak poprzednio kierunek momentu reakcji jest przeciwny kierunkowi c_{p_2} .

C. Moment reakcji przewodów wirujących.

Rozpatrzmy teraz moment reakcji dla łopatek pozostających w ruchu wirowym. Wówczas każda cząsteczka wody będzie pod wpływem dodatkowych sił i da zatem dodatkowe momenty reakcji. Biorąc pod uwagę jedynie prędkości ruchu względnego /rys. 13/ i nie

Rys. 13.

uwzględniając wirowania cząsteczek otrzymalibyśmy moment reakcji

$$M'_R = \frac{\gamma Q}{g} (\omega_{p_2} r_2 - \omega_{p_1} r_1);$$

w rzeczywistości jednak musimy doń dodać jeszcze dodatkowy moment powstają-